

Ezechiël 30

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 Mensenkind, profeteer en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Weeklaag: Ach, die dag!

3 Want nabij is de dag, ja, nabij is de dag van de HEERE. Het is een dag van wolken; de tijd van de heidenvolken zal komen!

4 Het zwaard zal in Egypte komen, pijnscheuten zullen Cusj bevangen, als er dodelijk gewonden in Egypte vallen, men zijn overvloed meeneemt en zijn fundamenten afbreekt.

5 Cusj, Put en Lud, en alle mensen van allerlei herkomst, Kub en de zonen van het land van het verbond zullen met hen door het zwaard vallen.

6 Zo zegt de HEERE: Zij die Egypte ondersteunden, zullen vallen, zijn sterke trots zal wegzinken. Van Migdol tot Syene zullen zij daar vallen door het zwaard, spreekt de Heere HEERE.

7 Zij zullen verwoest te midden van verwoeste landen liggen. Zijn steden zullen te midden van verwoeste steden liggen.

8 Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik Egypte aan het vuur prijsgeef en al zijn helpers vermorzeld worden.

9 Op die dag zullen gezanten van voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren om het onbezorgde Cusj schrik aan te jagen. Pijnscheuten zullen hen bevangen als op de dag van Egypte, want zie, het komt!

10 Zo zegt de Heere HEERE: Ja, Ik zal de menigte van Egypte doen ophouden door de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel.

11 Hij en zijn volk met hem, de gewelddadigste van de heidenvolken, die meegebracht zijn om het land te gronde te richten, zullen hun zwaarden tegen Egypte trekken en het land vullen met gesneuvelden.

12 Ik zal de rivieren droogleggen en het land overleveren in de hand van kwaaddoeners. Ik zal het land en al wat het bevat, verwoesten door de hand van vreemden. Ík, de HEERE, heb gesproken.

13 Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal de stinkgoden vernielen en de afgoden uit Nof wegdoen. Er zal geen vorst meer uit het land Egypte komen. Ik zal vrees in het land Egypte geven.

14 Ik zal Pathros verwoesten, Zoan aan het vuur prijsgeven en strafgerichten voltrekken over No.

15 Ik zal Mijn grimmigheid uitstorten over Sin, de vesting van Egypte. Ik zal de menigte van No uitroeien.

16 Egypte zal Ik aan het vuur prijsgeven: Sin zal ineenkrimpen van pijn. No zal opengescheurd worden en Nof zal dagelijks in nood zijn.

17 De jonge mannen van Aven en Pi-Beseth zullen door het zwaard vallen en de jonge vrouwen zullen in gevangenschap gaan.

18 En in Tachpanhes zal de dag ingehouden worden, als Ik de jukken van Egypte daar breek en zijn sterke trots er doe ophouden. Een wolk zal hem bedekken, en zijn dochters zullen in gevangenschap gaan.

19 Zo zal Ik strafgerichten over Egypte voltrekken. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

20 Het gebeurde in het elfde jaar, in de eerste maand, op de zevende van de maand, dat het woord van de HEERE tot mij kwam:

21 Mensenkind, Ik heb de arm van de farao, de koning van Egypte, gebroken. En zie, hij is niet verbonden door een verband aan te leggen om hem te verbinden, om genezing te brengen, om hem sterk genoeg te maken om het zwaard te hanteren.

22 Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál de farao, de koning van Egypte! Ik zal zijn beide armen breken, zowel die nog sterk is als die al gebroken is, en Ik zal het zwaard uit zijn hand doen vallen.

23 Ik zal de Egyptenaren verspreiden onder de heidenvolken en Ik zal hen verstrooien over de landen.

24 Ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken en Ik zal Mijn zwaard in zijn hand geven, maar

de armen van de farao zal Ik breken, zodat die voor zijn ogen kermen zal, zoals een dodelijk gewonde kermt.

25 Ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken, maar de armen van de farao zullen slap neervallen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn zwaard in de hand van de koning van Babel geef en hij het over het land Egypte uitstrekt.

26 Ik zal de Egyptenaren verspreiden onder de heidenvolken en Ik zal hen verstrooien over de landen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.

De dag van de HEERE.

In Israël leefde de verwachting dat er een bijzonder moment zou aanbreken in de geschiedenis van de mensheid. Dat moment wordt aangeduid met het woord *'dag'*. Het is *de dag* waarop de Rechter van de hele aarde Zijn vonnis zal laten uitgaan. Dat oordeel zal niet alleen de volken treffen maar allen die – zowel in als buiten Israël – tegen Gods wil ingaan en Zijn wet verachten.

Weeklaag: Ach, die dag!

In ons hoofdstuk laat de HEERE merken – bij het vonnis dat Hij voltrekt aan Egypte – dat dit gezien moet worden in het licht van *'de dag van het oordeel'*. Dit is dus *de dag* waarop God Zijn oordeel voltrekt aan het volk Israël en de (buur)volken. Het is niet toevallig dat *de dag* ook bij andere profeten voorkomt. Daar komt nog iets bij wat helpt om er de vinger op te leggen. *'De dag'* wordt omgeven door aanduidingen die dit Bijbelse begrip vaak vergezellen, zoals *de weklacht over de dag* en *de nabijheid van de dag*. Die dag wordt ook wel *de dag van de HEERE* genoemd en *een dag van wolken*. In Ezechiël 30:1-3 komen we naast de term *de dag* meteen een aantal van die typerende begeleidende aanduidingen tegen. Ezechiël 30:1-3 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, profeteer en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Weeklaag: Ach, die dag! Want nabij is de dag, ja, nabij is de dag van de HEERE. Het is een dag van wolken; de tijd van de heidenvolken zal komen! Deze term – de dag – komt niet alleen in de eerste verzen van ons hoofdstuk voor maar we treffen hem ook aan in Ezechiël 30:9 *Op die dag zullen gezanten van voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren om het onbezorgde Cusj schrik aan te jagen.**

Pijnscheuten zullen hen bevangen als op de dag van Egypte, want zie, het komt! Niet alleen *de dag* komt maar liefst tweemaal in dit vers voor, maar ook *de nabijheid* van *die dag* wordt – weliswaar op andere wijze – benadrukt met de woorden: *het komt!* Ezechiël 30:18 legt een link met ‘de dag van wolken’. *En in Tachpanhes zal de dag ingehouden worden, als Ik de jukken van Egypte daar breek en zijn sterke trots er doe ophouden. Een wolk zal hem bedekken, en zijn dochters zullen in gevangenschap gaan.* De HSVertaling doet net alsof het geen dag wordt in de zin van: het wordt niet licht. In onze HSVertaling ontsnapt de overeenkomst dus mogelijk aan het oog, maar wanneer we bijvoorbeeld de NBGvertaling nemen – die spreekt van *een dag die verduisterd zal worden* – dan is het verband met *de dag van wolken* gelegd. Dit hele hoofdstuk staat dus in het teken van *de dag van de HEERE*, het vonnis wat God voltrekt over Zijn volk en de buurvolken.

Het is een dag van wolken.

Weeklacht over de dag.

Hoewel er soms ook sprake is van de term ‘tijd’ – waar hier ‘*dag*’ wordt genoemd – en het vonnis zich ook over meerdere dagen cq een langere tijd voltrekt, is er toch sprake van *een dag* in die zin dat er een moment komt waarop de voltrekking van het vonnis ingaat. *De dag* markeert in die zin een omslag in de tijd. Tot op dat moment heeft God veel aan kwaad en zonden laten passeren, zowel bij Zijn eigen volk als bij de volken. De reden waarom God geen lik op stuk beleid toepast is vermoedelijk gelegen in de opzet om de mens de kans te geven het goede te doen en God te zoeken. Die gelegenheid brengt met zich mee dat de mens ook de kans moet hebben slechte keuzes te maken. God scheidt een zekere ruimte en tijd voor de mens om te besluiten wat hij gaat doen; de HEERE als God erkennen en volgen of zijn eigen wegen gaan. Natuurlijk is er wel een grens. Bij de mensen die het land Kanaän bevolken voorzag de HEERE dat die periode zo’n 400 jaar zou duren. Op dat moment zou de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten vol zijn. Op dat moment zou voor die volkeren *de dag van de HEERE* aanbreken. Het is het volk Israël waarmee de HEERE God het vonnis over de volken van Kanaän voltrok. Genesis 15:13-16 *Toen zei God tegen Abram: Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken.(..) De vierde generatie zal hier terugkeren, want de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten is tot nu toe niet vol.* De HEERE God heeft veel geduld en Zijn genade is groot, maar er komt een moment waarop Gods geduld op is. Dat moment – de dag waarop dat gebeurt – dat is het moment dat de Bijbel ‘*de dag van de HEERE*’ noemt. De dag van de eindafrekening is gekomen. Het is niet een dag waar de HEERE met plezier naar uitzielt. Maar het moet er eenmaal van komen, want de HEERE onze God is een rechtvaardig God. Ieder mens, ieder volk, iedere regeringsleider zal zich moeten verantwoorden voor de Allerhoogste. Als van

hogerhand ingegrepen wordt gaat het er niet zacht aan toe. Zowel in Jesaja als bij Ezechiël en Joël wordt de mensen opgedragen *een weeklacht* aan te heffen.

Er zijn vergelijkingen mogelijk met het Nieuwe Testament. Feit is dat het Oude Verbond wordt afgesloten met het oordeel van God Die van hogerhand ingrijpt. Datzelfde zal het geval zijn met het Nieuwe Testament, ook dat wordt afgesloten met het oordeel van God. In dit geval *het definitieve oordeel van God*. Er zijn dus zeker wel overeenkomsten in dit opzicht tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Zo trekt de Heere Jezus een vergelijking tussen het oordeel over Tyrus en Sidon en dat over Bethsaida, die veel van Hem gezien en gehoord heeft. Mattheus 11:20-22 *Toen begon Hij de steden waarin de meeste krachten door Hem verricht waren, te verwijten dat zij zich niet bekeerd hadden: Wee u, Chorazin, wee u, Bethsaida! Want als in Tyrus en Sidon de krachten gebeurd waren die in u plaatsgevonden hebben, dan zouden zij zich allang in zak en as bekeerd hebben. Maar Ik zeg u: Het zal voor Tyrus en Sidon verdraaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor u.* Ook is het de Heere Jezus Die Zelf een *weeklacht* in de mond neemt als Hij voorziet wat een rampen de mensheid te wachten staan. Marcus 13 Nog een voorbeeld: In het boek Openbaring wordt *de eindtijd* ingeluid met zeven bazuinstoten. De laatste bazuinen kent op hun beurt drie *weeën, de weeën van de eindtijd*.

Weeklacht over de dag.

Weeklacht over de dag.

Jesaja 13:6	Weeklaag, want de dag van de HEERE is nabij; als een verwoesting van de Almachtige komt hij.
Ezechiël 30:1	Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, profeteer en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Weeklaag: Ach, die dag!
Joël 1:5,8,13	Ontwaak, dronkaards, en ween. Weeklaag, alle wijndrinkers, over de jonge wijn, want die is van uw mond weggenomen.
Joël 1:8	Weeklaag als een jonge vrouw, omgord met een rouwgewaad, die klaagt om de man van haar jeugd.
Joël 1:13	Omgord u en bedrijf rouw, priesters, weeklaag, dienaren van het altaar.
Marcus 13:17-19	Maar wee de zwangere en de zogende vrouwen in die dagen! En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter. Want die dagen zullen dagen van zo'n verdrukking zijn als er niet geweest is vanaf het begin van de schepping, die God geschapen heeft, tot nu toe, en er ook nooit meer zijn zal.
Openbaring 8:13	En ik zag en hoorde één engel, die hoog aan de hemel vloog en met een luide stem riep: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstoten van de drie engelen die nog op de bazuin zullen blazen.
Openbaring 11:13,14	En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden zeventuizend met name bekende

personen gedood. En de overigen werden zeer bevreesd, en gaven eer aan de God van de hemel. Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie, het derde wee komt spoedig.

Een dag van oordeel of van verlossing?

Dag van verlossing of dag van verwoesting?

De dag van de HEERE wordt door de een heel anders beleefd dan door de ander. De een kijkt er naar uit, de ander ziet er tegenop. Sommige mensen hopen dat de dag spoedig mag komen, terwijl anderen hopen dat het nooit gebeurt. In Ezechiël 30 wordt de positieve uitkomst van *de dag van de HEERE* niet uitgewerkt. Er is alleen maar oog voor het oordeel en de vernietiging. Begrijpelijk, omdat het alleen over Egypte gaat. Dat neemt echter niet weg dat *de dag van de HEERE* enthousiast begroet wordt door de gelovigen. Voor ons is de herinnering aan die dag een extra stimulans om het geloof en de christelijke manier van leven en denken vol te houden ook al hebben we het zwaar. De vermaning en belofte van de gerechtigheid zijn verbonden met de waarschuwing voor het eindoordeel van God. *De dag van de HEERE* betekende 540 v. Chr. in gunstige zin het volgende: Na zeventig jaar ballingschap brak er voor Gods volk een periode aan van herstel met o.a. het recht van terugkeer en de herbouw van de stad Jeruzalem en de tempel. Terwijl de ongelovigen en ongehoorzame Joden en de volken rondom het oordeel niet overleefden gaat God verder met de heilige rest, waarmee Hij de toekomst ingaat. Dit is als het ware een schaduw van wat eens werkelijkheid zal worden in de opstanding van Gods volk uit de dood en de gerechtigheid die er aanbreekt op de nieuwe aarde, inclusief Gods wonen in het midden van Zijn volk. Terwijl de ongelovigen en de ongehoorzame mensen samen met de duivel en zijn hele rijk in de hel verdwijnen, gaat God na het eindoordeel met Zijn verlore volk – dat uit Joden en heidenen bestaat – verder. Nu wil het geval dat er een opmerkelijk verschil is tussen de manier waarop de dag van de HEERE in het Oude Testament wordt aangekondigd en de manier waarop het Nieuwe Testament die dag verwacht. In het Oude Testament wordt het accent meer gelegd op de oordeelskant van die dag. Zowel de weklacht, als de nabijheid van de dag als de term ‘de dag van de HEERE’ gaan voornamelijk over de oordeelskant van die dag. In het Oude Testament is het dus niet vooral een dag voor de gelovigen om naar uit te zien, maar een dag voor de goddelozen en ongelovigen om geducht rekening mee te houden. In het Nieuwe Testament zijn bepaalde termen iets gewijzigd. Zo wordt het bijwoord *nabij* toegepast op *de nabijheid van het Koninkrijk van God*. Wie zorgvuldig toeziet merkt dat de negatieve insteek van het oordeel van God – ook een kant van de dag van de HEERE – o.a. veranderd is in de dag van *de komst van Gods Koninkrijk* – iets waarop de gelovigen hopen en waar ze hartstochtelijk om bidden en naar uitzien. In het Nieuwe Testament ligt de nadruk dus meer op de belofte en de hoop en wordt er vooral tot de

gelovigen gesproken. Het is niet zwart/wit het gaat om accentverschillen al valt bij Jesaja het accent ook op de hoop en de troost voor de gelovigen.

Die komt om te oordelen de levenden en de doden.

Nabij is de dag.

Jesaja 13:19-22	Babel, het sieraad van de koninkrijken, de luister en de trots van de Chaldeeën, zal zijn als toen God ondersteboven keerde Sodom en Gomorra. (..) Zijn tijd om te komen is nabij, en zijn dagen zullen niet worden uitgesteld.
Jesaja 51:4-6	Sla acht op Mij, Mijn volk, Mijn natie, hoor Mij aan, want een wet zal van Mij uitgaan en Mijn recht zal Ik tot rust doen komen tot een licht voor de volken. Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil treedt tevoorschijn en Mijn armen zullen de volken oordelen, de kustlanden zullen op Mij wachten en op Mijn arm zullen ze hopen. Sla uw ogen op naar de hemel en aanschouw de aarde beneden, want de hemel zal verdwijnen als rook, de aarde zal verslijten als een kleed, evenzo zullen haar bewoners sterven. Maar Mijn heil zal voor eeuwig bestaan, Mijn gerechtigheid zal niet verbroken worden.
Jesaja 56:1	Zo zegt de HEERE: Neem het recht in acht en doe gerechtigheid, want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden.
Ezechiël 7:12	De tijd is gekomen, de dag is genaderd. Laat de koper niet blij zijn, en laat de verkoper geen rouw bedrijven, want een brandende toorn ligt op heel de menigte van het land.
Ezechiël 30:3	Want nabij is de dag, ja, nabij is de dag van de HEERE. Het is een dag van wolken; de tijd van de heidenvolken zal komen!
Joël 2:1	Blaas de bazuin in Sion, sla alarm op Mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de HEERE komt, ja, is nabij!
Zefanja 1:14	De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen!
Obadja 15	Want de dag van de HEERE is nabij over alle heidenvolken; zoals u gedaan hebt, zal u gedaan worden; wat u verdient, zal op uw eigen hoofd terugkeren!
Hebreeën 6:7,8	Want de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt, en die nuttig gewas voortbrengt voor hen door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God.

Maar de aarde die dorens en distels voortbrengt, is verwerpelijk en de vervloeking nabij, waarvan het einde tot verbranding leidt.

Mattheus 24:32-35 Marcus 13:28,29 Lucas 21:30-33	Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan.
Marcus 1:15	en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.
Lucas 21:28	Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.
Jakobus 5:8	U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij.
1 Petrus 4:7	En het einde van alle dingen is nabij; wees daarom bezonnen en nuchter in de gebeden.
Openbaring 1:3	Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.
Openbaring 22:10	En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij.
Openbaring 22:20	Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!

Maleachi 3:20
Maar voor jullie die ontzag voor
mijn naam hebben zal de zon
stralend opgaan, de zon die
gerechtigheid brengt en genezing
in haar vleugels draagt.

De dag van de HEERE.

De dag van de HEERE wordt in eerste instantie beleefd als een dag waarop God afrekenet met al Zijn tegenstanders; Tegenstanders binnen God's eigen volk en tegenstanders van buiten. Men kan met goede reden een =gelijk teken zetten tussen de tegenstanders van God en de hoogmoedigen, omdat al die mensen een eigenschap delen en dat is; ze grijpen allemaal boven hun macht. Ze zijn niet tevreden met de plek die de mens door God gegeven is, namelijk onder God. De mens die als God wil zijn en met minder niet tevreden is, zal uiteindelijk op zijn neus kijken. De mens die zijn knieën niet wil buigen voor de Almachtige en niet de eer van God en de lof van God wil zoeken, zal uiteindelijk diep vernederd worden. Misschien heeft men tijdelijk de indruk dat men succes heeft en rekent men zichzelf goddelijke aspiraties toe, uiteindelijk zal men kwetsbaar zijn en zwakker blijken dan de zwakste mens. Wie niet wil buigen wordt gebogen als een rietstengel en knakt. Men meent dat God liefde is en vol van genade en daarin heeft men gelijk ware het niet dat veel mensen deze eigenschappen van God gebruiken om – als was het water – het vuur van Gods toorn te doven. Maar daarin hebben ze het mis. De tegenhanger van

Gods liefde is Zijn toorn. Toorn over de onrechtvaardige en hoogmoedige mensen. Mensen kunnen vaak niet geloven dat het God echt menens is. Zulke dingen – als het verwoesten van steden en het doden van mensen – zulke dingen doet onze God niet. In die zin is het waardevol dat er een eerste oordeel over Gods eigen volk en de volkeren is gegaan in de tijd van de ballingschap en de verwoesting van Jeruzalem. God doet het wel. Hij liet Jeruzalem innemen door Nebukadnezar en de stad met vuur verbranden, inclusief Gods eigen huis. En het volk ging in ballingschap 70 jaar lang. God houdt Zich aan Zijn beloften, maar evenzeer aan Zijn bedreigingen. Het is de zegen en de vloek die de mensen effectief ontvangen hetzij ze rechtvaardig of goddeloos leven. Ook kan de Israëliet niet zeggen ‘dat hij van niets wist’, want zowel bij de berg Cherizim en Ebal (Deuteronomium 27) waar de zegen en de vloek werd uitgesproken als bij het lied van Mozes (Deuteronomium 32:15ev) – dus nog voordat men het land van de belofte had ingenomen – maakte God Zijn volk bekend hoe het hen zou vergaan wanneer ze Hem zouden volgen. Maar ook wat hen te wachten stond – als ze Hem onverhoopt zouden verlaten en eigen wegen zouden gaan – wordt uitdrukkelijk gemeld. Toch is en blijft er een verschil tussen Israël en de volken. God zal Zijn volk niet voorgoed verstoten. Hij zal hen opnieuw aannemen als Zijn volk en weer met hen optrekken. Ze zullen *het recht van terugkeer* ontvangen en hun bestaan weer opbouwen, terwijl de volken rondom hen zijn vernietigd. Die hebben voor een groot deel hun plaats in de geschiedenis verloren. Niet alleen is er Gods trouw voor een ontrouw volk, maar er is ook – met het oog op de komende toorn van God – een hartstochtelijke oproep van Gods kant om voor de gerechtigheid te gaan. Want – dat moet ook gezegd worden – ondanks het feit dat Gods verbond met Zijn volk eeuwig is, moet Hij hen soms voor de hel wegslepen. Het is een kleine *rest* die behouden blijft en waar God de draad weer mee oppakt. Na het diepe dal van de ballingschap bouwt de HEERE met dit *overblijfsel* verder aan de toekomst. Voor anderen in Gods volk is Zijn oordeel een donkere wolk, voor *de rest* is het iets waar ze verwachtingsvol naar uitkijken omdat ze het beter krijgen dan vóór de ballingschap.

In het Nieuwe Testament is niet langer sprake van *de dag van de HEERE*. Ook hier lijkt het accent versprongen te zijn van de nadruk op het oordeel naar een accent op de verlossing voor Gods volk. Dat valt ook op te maken aan de term: *de dag van de HEERE*. Deze wordt veranderd in *de dag van de (weder)komst van de Heere Jezus Christus*. Deze term wordt in de mond genomen wanneer de apostel zich richt tot de christelijke gemeente. De gelovigen worden aangemoedigd te blijven uitzien naar *de dag van de komst van de Heere* en zich te blijven inspannen voor een christelijke manier van leven en denken. Het is waar, de Heere Jezus zal komen om te oordelen de levenden en de doden, maar het accent ligt bij deze term toch op de gelovigen en de beloften van het komende Rijk van God. Het feit dat

die dag komt als een *dief in de nacht* is voor de gelovigen niet bedreigend, omdat zij door hun kennis van de Bijbel weten wanneer de tijd rijp is. Alleen de ongelovigen en goddelozen mensen zullen door die dag overvallen worden. Ook in het Oude Testament is die positieve invalshoek trouwens niet geheel afwezig, maar wel minder dominant.

De dag van de HEERE.

Jesaja 2:12-17	Want de dag van de HEERE van de legermachten zal zijn tegen al wie hoogmoedig en trots is, tegen al wie zich verheft, opdat hij vernederd zal worden; (..) De hoogmoed van de mensen zal vernederd worden en de trots van de mannen zal neergebogen worden. Alleen de HEERE zal op die dag hoogverheven zijn.
Jesaja 13:9	Zie, de dag van de HEERE komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om van het land een woestijn te maken en zijn zondaars eruit weg te vagen.
Jesaja 26:26 27:1	Want zie, de HEERE gaat uit Zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de aarde aan hen te vergelden. De aarde zal het bloed dat erop vergoten is, aan het licht brengen. Zij zal haar gedoden niet langer bedekt houden. Op die dag zal de HEERE vergelding doen met Zijn hard, groot en sterk zwaard aan de Leviathan, de snelle slang, ja, de Leviathan, de kronkelende slang; Hij zal het monster dat in de zee is, doden.
Jeremia 30:7-9	Wee! Want die dag is groot, er is er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden. Want op die dag zal het geschieden, spreekt de HEERE van de legermachten, dat Ik zijn juk van uw nek zal breken en uw banden zal verscheuren. Vreemden zullen zich niet meer door hem laten dienen, maar zij zullen de HEERE, hun God, dienen, en hun Koning David, Die Ik hun zal doen opstaan.
Ezechiël 7:19	Zij zullen hun zilver op de straten werpen, en hun goud zal tot onreinheid zijn. Hun zilver en hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE. Hun ziel zullen zij er niet mee verzadigen, en hun ingewanden zullen zij er niet mee vullen, want het is voor hen een struikelblok van ongerechtigheid geweest.
Ezechiël 13:5	U bent niet in de bressen geklommen, en voor het huis van Israël wierp u geen muur op om op de dag van de HEERE staande te blijven in de strijd.
Joël 1:15	Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige.
Joël 2:11	En de HEERE laat Zijn stem klinken voor Zijn leger uit, want Zijn leger is zeer groot, ja, machtig is Hij, Die Zijn woord ten uitvoer brengt. Groot is immers de dag van de HEERE en zeer ontzagwekkend. Wie zal hem kunnen verdragen?
Joël 3:14	Menigten, menigten in het dal van de dorsslede, want de dag van de HEERE is nabij in het dal van de dorsslede.
Zefanja 1:14	De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen!
Zefanja 1:18	Ook hun zilver, ook hun goud zal hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid van de HEERE.
Zefanja 2:1,2	Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen naar God, voordat het besluit het licht ziet – een dag gaat als kaf voorbij – voordat

	over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE.
Zefanja 2:3	Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE.
Amos 5:18,20	Wee hun die verlangend uitzien naar de dag van de HEERE! Wat zal voor u die dag van de HEERE zijn? Duisternis zal hij zijn en geen licht! Zal de dag van de HEERE niet duisternis zijn, en geen licht; donkerte – zonder lichtglans erover?
Amos 8:9	Op die dag zal het gebeuren, spreekt de Heere HEERE, dat Ik de zon midden op de dag zal laten ondergaan; op klaarlichte dag zal Ik het land duister maken.
Zefanja 3:9-12	Voorzeker, dan zal Ik bij de volken de lippen veranderen in reine lippen, zodat zij allen de Naam van de HEERE zullen aanroepen, om Hem schouder aan schouder te dienen. Van over de rivieren van Cusj zullen zij die vurig tot Mij bidden, het volk, overal door Mij verspreid, Mijn offer brengen. Op die dag zult u niet beschaamd zijn over al uw daden waarmee u tegen Mij in opstand kwam, want dan zal Ik hen uit uw midden wegdoen die uitgelaten zijn over uw hoogmoed. Voortaan zult u zich niet meer verheffen omwille van Mijn heilige berg. Maar Ik zal in uw midden doen overblijven een ellendig en arm volk. Zij zullen op de Naam van de HEERE vertrouwen
Zefanja 3:13-17	Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen en geen leugen spreken, en in hun mond zal niet gevonden worden een tong die bedriegt. (..) Op die dag zal tegen Jeruzalem gezegd worden: Wees niet bevreesd, Sion! Verlies de moed niet. De HEERE, uw God, is in uw midden, een Held, Die verlossen zal. Hij zal Zich over u verheugen met blijdschap. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Hij zal Zich over u verblijden met gejuich.
1 Korintiërs 1:8	God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.
1 Korintiërs 5:3-5	Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten – alsof ik aanwezig was – om hem die dat zo gedaan heeft, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus.
2 Korintiërs 1:13,14	Wij schrijven u immers niets anders dan wat u leest of ook begrijpt. En ik hoop dat u het ook tot het einde toe zult begrijpen, zoals u ook van ons begrepen hebt – zij het ten dele – dat wij uw roem zijn, zoals ook u onze roem bent op de dag van de Heere Jezus.
1 Thessalonicenzen 5:2	Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht.
2 Petrus 3:8-10	Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.
2 Petrus 3:11-13	Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht

en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

Openbaring
16:13,14

En ik zag uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, als kikvorsen. Dit zijn namelijk de geesten van de demonen, die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God.

Een dag van wolken.

Een dag van wolken.

De tijd van het oordeel is in veel opzichten een donkere tijd. Feitelijk zal men dit ook ondervinden door de wolken waarachter het licht van de zon en de maan schuil gaat. De duisternis van die dag zal iets weerspiegelen van de toorn van God. Zoals de zon de dag een vriendelijk gezicht geeft maken de wolken de dag soms tot een grauwe donkere dag. Unheimisch donker. Het licht van de zon en de maan zijn natuurlijke lichtbronnen met de weerkaatsing daarvan op de maan. De afwezigheid van licht vertelt inderdaad iets over de aanwezigheid van wolken of erger de vernietiging van de zon en de maan. Maar feitelijk gaat de zeggingskracht nog verder wanneer het metaforen zijn van de toorn van God. God Die het Licht is voor deze wereld, hult Zich in duisternis. Dat betekent niet veel goeds voor deze wereld. God is meedogenloos. De tijd van genade is volstrekt voorbij en de tijd van Gods toorn is ingegaan. Er is geen redding voor de zondige en de goddelozen mensen. Maar de gelovigen worden gered. Voordat het oordeel in volle hevigheid uitbreekt over de aarde worden de gelovigen opgenomen in de hemel.

Een dag van wolken.

Amos 5:18

Wee hun die verlangend uitzien naar de dag van de HEERE! Wat zal voor u die dag van de HEERE zijn? Duisternis zal hij zijn en geen licht!

Jesaja 13:9,10

Zie, de dag van de HEERE komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om van het land een woestijn te maken en zijn zondaars eruit weg te vagen. Ja, de sterren aan de hemel en hun sterrenbeelden zullen hun licht niet laten schijnen, de zon zal verduisterd worden wanneer zij opkomt, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.

Klaagliederen 2:1

Hoe heeft de Heere in Zijn toorn de dochter van Sion in wolken gehuld. Hij heeft vanuit de hemel ter aarde geworpen de luister van Israël;

Ezechiël 30:3	Want nabij is de dag, ja, nabij is de dag van de HEERE. Het is een dag van wolken; de tijd van de heidenvolken zal komen
Ezechiël 34:12	Zoals een herder op zoek gaat naar zijn kudde op de dag dat hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik op zoek gaan naar Mijn schapen. Ik zal ze redden uit alle plaatsen waarheen ze verspreid zijn op de dag van donkere wolken.
Joël 2:2,13,15	Het is een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken, ja, donkere wolken. Zoals de dageraad zich over de bergen verspreidt, verspreidt zich een groot en machtig volk. Bij die aanblik siddert de aarde, beeft de hemel. Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren trekken hun licht in. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende.
Joël 3:15	Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren hebben hun schijnsel ingetrokken.
Zefanja 1:15	Een dag van verbolgenheid is die dag, een dag van benauwdheid en angst, een dag van verwoesting en vernietiging, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van donkere wolken,
Handelingen 2:20	De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de Heere komt.

Christus aan het kruis.

Dag van het oordeel, dat is de dag waarop onze Heere Jezus Christus stierf aan het kruis.

Het mag duidelijk zijn dat een mens niet een ‘ticket to heaven’ kan kopen. Ook al zou hij zich realiseren hoe kostbaar de toegang is tot het huis van God, al zijn zilver en zijn goud zouden hem er niet bij kunnen helpen. God vraagt geloof en een levenswijze die daarmee overeenstemt. Al het geld van de wereld is niet toereikend om de toegangsprijs te betalen. Alleen vertrouwen op God en gehoorzaamheid kan – door Gods genade – de weg vrijmaken naar Gods hart. Wij mensen van het Nieuwe Testament weten dat de Heere Jezus de hoge prijs betaald heeft met Zijn kostbaar bloed. Hij heeft Zijn leven voor ons opgeofferd om ons te bevrijden. Hij verlostte ons uit de greep van de satan door met zijn onschuldige

dood aan het kruis onze schuld uit te boeten. Wie nauwlettend toeziet kan opmerken dat zich rondom de persoon van onze Heere Jezus Christus het oordeel van God heeft voltrokken op het moment dat Hij voor ons stierf aan het kruis van Golgotha. Ook in Zijn leven en sterven kunnen we de kenmerkende termen opmerken die van toepassing zijn op een afsluitend oordeel van God; bijvoorbeeld in de drie uren van duisternis op de dag van de kruisiging (Marcus 15:33) maar ook al eerder als Jezus zegt *dat Zijn uur/tijd nog niet gekomen is*. (Johannes 2:4) De invallende duisternis ging gepaard met aardbevingen die tot diep in de stad Jeruzalem gevoeld werden en die tot gevolg hadden dat het gordijn – dat scheiding maakte tussen het Heilige en het Heilige der Heiligen – scheurde. Ook stonden op die dag doden op uit hun graf het moment markerend van de einde van deze wereld en het begin van de nieuwe wereld. De nabijheid formuleert de Heere positief in de zin van de *nabijheid van Gods Koninkrijk*. Opmerkelijk genoeg komt de term *nabij* voor in verband met de Paschaviering. Tijdens de Paschaviering at men het lam dat geslacht was en waarvan het bloed was gestreken aan de deurposten. Het paaslam betekende leven en bevrijding voor Gods volk, terwijl het de dood betekende voor de Egyptenaren. Jezus is het Paaslam dat geofferd werd voor het leven van deze wereld. Hij is – zoals Johannes de Doper zegt – het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt. Dat doet de Heere in het weekend waarop het Pascha gevierd wordt, ingeleid door de Paasmaaltijd in Jeruzalem, die de Heere op Zijn eigen offer betrok en veranderde in het Heilig Avondmaal. Met dat offer werd het Nieuwe Verbond gesloten op grond van de verzoening van onze zonden door het offer van Christus.

Zie het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt.

Dag van het oordeel is de dag waarop onze Heere Jezus Christus stierf aan het kruis.

Marcus 1:15	en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie
Johannes 7:6	Jezus dan zei tegen hen: Mijn tijd is nog niet aangebroken, maar uw tijd is er altijd.
Johannes 7:8	Gaat u naar dit feest; Ik ga nog niet naar dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.
Johannes 12:37	Jezus dan zei tegen hen: Nog een korte tijd is het licht bij u; wandel zolang u het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalt. En wie in de duisternis wandelt, weet niet waar hij heen gaat.

Johannes 16:21	Wanneer een vrouw baart, heeft zij droefheid, omdat haar tijd gekomen is, maar wanneer zij het kind gebaard heeft, denkt zij niet meer aan de benauwdheid, vanwege de blijdschap dat een mens ter wereld gekomen is.
Johannes 16:33	Zie, de tijd komt en is nu gekomen, dat u uiteengedreven zult worden, ieder naar het zijne, en u Mij alleen zult laten; en toch ben Ik niet alleen, omdat de Vader bij Mij is.
Mattheus 24:32,33 Marcus 13:28,29 Lucas 21:28-30	Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur.
Mattheus 26:18	Hij zei: Ga de stad in naar een zeker persoon en zeg tegen hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; Ik zal bij u het Pascha houden met Mijn discipelen.
Lucas 21:20	Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is.
Johannes 2:13, 6:4, 11:55	En het Pascha van de Joden was nabij en Jezus ging naar Jeruzalem
Mattheüs 27:47 Marcus 15:33 Lucas 23:44	En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe.
Mattheus 27:51-53	En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden; ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt; en na Zijn opwekking gingen zij uit de graven, kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen.

Drie oordelen.

Drie fundamentele oordelen over het volk van God.

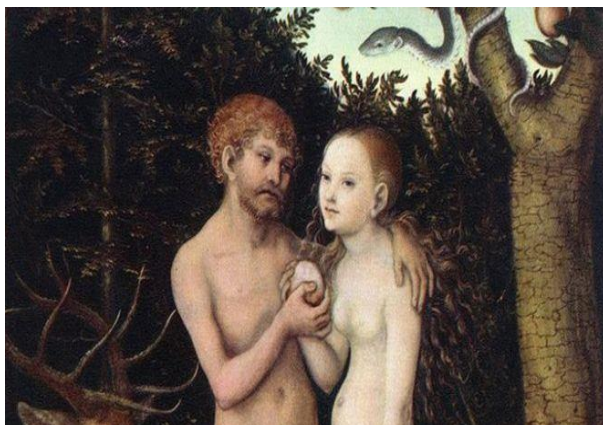
Er is driemaal sprake van een oordeel van God over Zijn volk.

1. In de periode waarover Ezechiël profetieën ontvangt – oftewel de tijd van de verwoesting van Jeruzalem en de ballingschap – valt het eerste vonnis. Hier is een datum bij te zetten namelijk 586 v Chr. Het vonnis van God over Zijn eigen volk heeft zich in de historie voltrokken. Iedereen kan de feiten checken in de geschiedenisboeken.
2. Het tweede oordeel heeft God voltrokken aan Zijn eigen Zoon. Het voltrekt zich niet toevallig in Jeruzalem. De gedachtegang is als volgt. Door de zondeval van de eerste mens Adam heeft de zonde zich verspreid over alle mensen. Door het onschuldig lijden en sterven van de tweede Mens, onze Heere Jezus Christus, heeft Hij de schuld gedragen voor – in principe – de hele wereld. Ieder afzonderlijk mens

die de Heere Jezus in geloof aanneemt wordt bevrijd van schuld en ontvangt een nieuw leven door de Geest van God. Romeinen 5:17 *Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus.*

3. Het derde vonnis is het oordeel waarmee God de periode van deze wereld definitief afsluit. Het heeft veel weg van het eerste oordeel. Opnieuw zal zich een leger groeperen tegen Jeruzalem. Het verschil is dat het leger ditmaal uit eigen initiatief optrekt tegen de gelovigen in het volk van God in Jeruzalem en tegen God Zelf. In het dal van Gilboa vindt een enorme strijd plaats. Uiteindelijk zal God vanuit de hemel reddend ingrijpen. Moeten we de verwoesting van Jeruzalem en de ballingschap veelmeer zien in het kader van straf, de moeilijkheden waarin Jeruzalem zich tegen het eind van de tijd in bevindt heeft veel minder van doen met een strafexercitie van God tegen de ongelovigen en goddelozen. Dat dit zo is kan blijken uit de andere toonaard waarin het Nieuwe Testament spreekt over het einde – in termen van belofte en bemoediging – en vooral tot wie het Nieuwe Testament zich richt, namelijk de gelovigen. Aan het einde van de tijd ontwikkelt zich een enorme strijd tegen de gelovigen en tegen de God van de Bijbel. Het is *de antichrist* die de gemoederen in zijn greep heeft. De strijd focust zich op een gegeven moment op Jeruzalem. Gods ingrijpen van boven – beter gezegd de komst van de Heere Jezus – is een nadrukkelijk ingrijpen van bovenaf om de gelovigen die er nog zijn te redden. Om die reden wordt de tijd zelfs ingekort. Dat is omdat de verdrukking nauwelijks te harden is. Het boek Daniël maakt ons getuige van dit oordeel. Iets vergelijkbaars heeft zich namelijk voltrokken in de aanval van Antiochus Epiphanes IV tegen Jeruzalem en de tempel en de gelovige Joden. Daniël 11. De verbindende term is ‘de gruwel der verwoesting’. Dit is het altaar het afgodsbeeld dat Antiochus opricht op het tempelplein van de HEERE in Jeruzalem compleet met altaar. Het is de Heere Jezus die in Zijn woorden over de laatste dingen die term ‘verwoestende gruwel’ oppakt en die toepast op de toekomst. Sommigen zullen zich afvragen hoe we dan het jaar 70 na Chr. moeten zien, toen Jeruzalem verwoest werd – inclusief de tempel van de HEERE – en de Joden hun land verloren en werden verstrooid. Dat is inderdaad een vonnis over Gods oude volk toen dat de Messias Jezus Christus verwierp. Marcus 13:1,2 Jezus zegt: ‘Er zal geen steen op de ander blijven.’ De consequentie is de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Chr. en een periode van overheersing door de volken, maar niet voor altijd. Na een lange periode van zending en evangelieverspreiding over alle volken, keert de geschiedenis terug naar Israël en Jeruzalem. Er is de belofte van herstel – totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn – want Gods verbond met Israël is eeuwig. Lucas 21:24 In onze tijd zijn wij getuige van de Staat Israël, het Joodse volk is na twintig eeuwen terug in het land dat God hen had geschonken. We staan op de drempel van de eindfase van de geschiedenis.

Adam 1

Adam 2 Christus

Het vonnis over Egypte.

Niet alles wat op elkaar lijkt is hetzelfde. De profetieën tegen Egypte roepen een straf op tegen het land waarmee het volk Israël een soort van haat/liefde verhouding had. Israël vierde elke jaar met de Paschaviering de bevrijding uit Egypte, maar kon in tijden van nood ook terugverlangen naar de vleespotten van Egypte. De Egyptenaren hebben in 610 v Chr. koning Josia van Israël gedood en een aantal jaren Israël als vazal overheerst. Daar had het volk weinig prettige herinneringen aan overgehouden. Maar toen Israël daarna overheerst werd door Babel zochten ze toch bij tijden weer de hulp van Egypte. Een erg betrouwbare bondgenoot waren die niet. God nam het de Egyptenaren ernstig kwalijk dat ze onbetrouwbaar waren. Daarbij waren ze ook nog eens buitengewoon in de weer met allerlei afgoden en verbeeldde de farao van Egypte zich dat hij god was. Voor God was dat de druppel die de emmer deed overlopen. Het gevolg is een verwoestende veldtocht van Babel waarbij met name de grote steden het moesten ontgelden. Er vielen veel doden. De rijkdom van Egypte werd geplunderd. Veel Egyptenaren werden in ballingschap gevoerd. Ezechiël 30:4,5 *Het zwaard zal in Egypte komen, pijnscheuten zullen Cusj bevangen, als er dodelijk gewonden in Egypte vallen, men zijn overvloed meeneemt en zijn fundamenten afbreekt. Cusj, Put en Lud, en alle mensen van allerlei herkomst, Kub en de zonen van het land van het verbond zullen met hen door het zwaard vallen.* Niet alleen de Egyptenaren moesten er aan geloven, maar ook al die volken die hen hadden gesteund. Bij die volken horen vermoedelijk ook de Israëlieten die naar Egypte gevlucht waren om daar een veilig heenkomen te zoeken en een bestaan op te bouwen. Zeer tegen de zin en bedoeling van God. In het boek Jeremia zijn we getuige van een groep die het land verlaat en tegen Gods uitdrukkelijke wil in naar Egypte gaat. Het gevolg is allerlei profetieën tegen de Joden die in Egypte wonen. In die profetieën merken we al dat Gods toorn niet alleen Egypte pijn zal doen, maar ook de Joodse gemeenschap in haar midden, *de zonen van het land van het verbond.* Jeremia 40-45 De verwoesting raakte het hele land van Noord tot het uiterste puntje van het Zuiden. Zo maakte Egypte kennis met de harde hand van God. Ezechiël 30:6-8 *Zo zegt de HEERE: Zij die Egypte ondersteunden, zullen vallen, zijn sterke trots zal wegzinken. Van Migdol tot Syene zullen zij daar vallen door het zwaard, spreekt de Heere HEERE. Zij zullen verwoest te midden van verwoeste landen liggen. Zijn steden zullen te midden van verwoeste steden liggen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik Egypte aan het vuur prijsgeef en al zijn helpers vermorzeld worden.* De namen van veel Egyptische steden zijn in de loop van de tijd veranderd. Soan = Tanis/ No = Thebe/Sin – Pelusium/ Nof = Memphis/ Tachpenes = Dafne/ Patros = Boven Egypte/ On=Heliopolis=Awen/Bubastic = Pi Beseth.

Vallen door het zwaard.

Nebukadnezar keert zich tegen Egypte.

Uit historische gegevens is bekend dat het leger van Nebukadnezar 13 jaar het beleg rondom Tyrus heeft volgehouden. Het kostte veel moeite de stad aan zich te onderwerpen. Blijkbaar wilde de koning van Babel zich niet laten kennen. Uiteindelijk heeft hij de stad Tyrus aan zich weten te onderwerpen maar dat was op een moment dat alle rijkdom al was weggevoerd per schip naar steden als Carthago in Noord Afrika, dat door Tyrus gesticht was. We hebben het op het moment van de val van Tyrus over 571 v Chr. Dat is ook het jaartal dat Babel het gezicht naar Egypte wendt om dat land pijn te doen. In Ezechiël 29 refereert de HEERE aan deze toestand en schenkt Hij Egypte als buit aan het leger van Nebukadnezar. De legers trokken dus zuidwaarts langs de kust en liepen vervolgens Egypte onder de voet. Bij Nebukadnezar ziet men op dat moment eenzelfde vastberadenheid om Egypte op te rollen, als men zag bij de verwoesting van Jeruzalem. Hij had veel last van die grote macht in het zuiden – Egypte, die vanuit het zuiden steeds maar weer allianties sloot en volken tegen Babel opzette. Nebukadnezar wilde voor eens en voor altijd afrekenen met Egypte. Hoewel bij Babel de politieke en militaire strategische reden voorlag, gebruikte God de legers van Nebukadnezar om Egypte te straffen. Ook Cusj = Ethiopië = Zuid Egypte moest vrezen voor zijn macht. Ezechiël 30:9,10 *Op die dag zullen gezanten van voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren om het onbezorgde Cusj schrik aan te jagen. Pijnscheuten zullen hen bevangen als op de dag van Egypte, want zie, het komt! Zo zegt de Heere HEERE: Ja, Ik zal de menigte van Egypte doen ophouden door de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel.* Op verschillende plaatsen in Ezechiël kunnen we lezen dat Babel als een van de meest gewelddadige overheersers wordt gezien. Ezechiël 30:11 *Hij en zijn volk met hem, de gewelddadigste van de heidenvolken, die meegebracht zijn om het land te gronde te richten, zullen hun zwaarden tegen Egypte trekken en het land vullen met gesneuvelden.* Vergelijk Ezechiël 28:7, 31:12, 32:12

Rivieren worden drooggelegd.

Op aarde werkt Babel het plan van God uit maar ook vanuit de hemel worden acties ondernomen zoals de effecten op de rivier de Nijl laten zien. Ezechiël 30:12 *Ik zal de rivieren droogleggen en het land overleveren in de hand van kwaaddoeners. Ik zal het land en al wat het bevat, verwoesten door de hand van vreemden. Ik, de HEERE, heb gesproken.* God gaat Egypte hard aanpakken. Het belangrijkste bezwaar van God tegen dat volk is de afgoderij. God wil die goden niet meer terugzien, maar ook de farao's hebben hun tijd gehad na de strafexpeditie van Babel. Ezechiël 30:13 *Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal de stinkgoden vernielen en de afgoden uit Nof wegdoen. Er zal geen vorst meer uit het land Egypte komen. Ik zal vrees in het land Egypte geven.* Allerlei met name genoemde steden zullen het moeten ontgelden. Ezechiël 30:14-19 *Ik zal Pathros verwoesten, Zoan aan het vuur prijsgeven en strafgerichten voltrekken*

over No. Ik zal Mijn grimmigheid uitstorten over Sin, de vesting van Egypte. Ik zal de menigte van No uitroeien. Egypte zal Ik aan het vuur prijsgeven: Sin zal ineenkrimpen van pijn. No zal opengescheurd worden en Nof zal dagelijks in nood zijn.

God pakt de afgoden van Egypte aan.

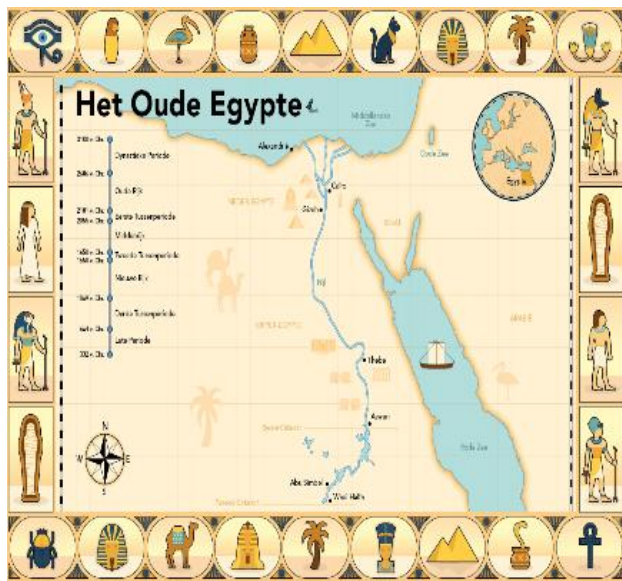
Ook de nieuwe generatie moet het zwaar ontgelden. De jonge mannen worden gedood, de jonge vrouwen gaan in ballingschap. Tachpenes zal door de duisternis Gods toorn ervaren. Ezechiël 30:17-19 *De jonge mannen van Aven en Pi-Beseth zullen door het zwaard vallen en de jonge vrouwen zullen in gevangenschap gaan. En in Tachpanhes zal de dag ingehouden worden, als Ik de jukken van Egypte daar breek en zijn sterke trots er doe ophouden. Een wolk zal hem bedekken, en zijn dochters zullen in gevangenschap gaan. Zo zal Ik strafgerichten over Egypte voltrekken. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.*

God brengt vijandelijke legers naar Egypte.

Babel is Gods wapen om Egypte te straffen.

De volgende profetie ontving Ezechiël in het elfde jaar, dat moet dus ongeveer in 586 v Chr. geweest zijn, enkele maanden voor de val van Jeruzalem. Ezechiël 30:20 *Het gebeurde in het elfde jaar, in de eerste maand, op de zevende van de maand, dat het woord van de HEERE tot mij kwam.* God richt zich tot de profeet. Het gaat over de farao van Egypte. Met een metafoor van een gebroken arm maakt God aan de profeet duidelijk dat Hij de kracht van de farao gebroken heeft. Met een gebroken arm is het lastig zwaardvechten. De goede man is dus buitengewoon kwetsbaar. Als we ons afvragen op welke situatie de HEERE doelt gaan de gedachten naar de slag bij Karchemis in 605 v Chr. Daar werd de farao verslagen door de legers van Babel. Sinds die tijd is het ook wel ongeveer gedaan met de macht van Egypte. Een slag die wat dichterbij de feitelijke situatie ligt is de nederlaag die Egypte leed tegen hetzelfde Babel, toen het te hulp wilde schieten bij het beleg van Jeruzalem. Blijkbaar was er een soort van coalitie tussen Israël en Egypte. Mogelijk was het juist de steun van de grote broer Egypte die koning Zedekia overmoedig maakte om tegen Babel op te staan. De tweede klap is Egypte vermoedelijk niet te boven gekomen. Babel had tweemaal de slag gewonnen. Egypte is daarvan niet hersteld. Ezechiël 30:21 *Mensenkind, Ik heb de arm van de farao, de koning van Egypte, gebroken. En zie, hij is niet verbonden door een verband aan te leggen om hem te verbinden, om genezing te brengen, om hem sterk genoeg te maken om het zwaard te hanteren.*

Het oude Egypte.

Driemaal zal scheepsrecht zijn. Wanneer Nebukadnezar de grenzen van Egypte overtrekt is er vermoedelijk wel weerstand. Anders had men de steden niet platgebrand en de bevolking in ballingschap gevoerd. God heeft bij wijze van spreken de andere arm van de farao ook gebroken en Egypte 'vleugellam' gemaakt. De weerstand die men bood was onvoldoende om Babel af te schrikken. De Chaldeeën trokken wel duizend km het land in tot diep in het zuiden van Egypte. De opzet van Babel is Egypte een toontje lager te laten zingen, de opzet van God is het land en het volk flinke afstraffing te geven o.a. voor afgoderij. Babel wil dat Egypte valt en nooit meer opstaat. Hun maatregelen tegen Egypte zijn even rigoureuus als tegen Juda en Jeruzalem; verwoesting van de stad en haar muren en ballingschap voor de bevolking. Ezechiël 30:22,23 *Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal de farao, de koning van Egypte! Ik zal zijn beide armen breken, zowel die nog sterk is als die al gebroken is, en Ik zal het zwaard uit zijn hand doen vallen. Ik zal de Egyptenaren verspreiden onder de heidenvolken en Ik zal*

*hen verstrooien over de landen. Koning Nebukadnezar mag denken dat het zijn kracht is waardoor hij zijn wil aan Egypte kan opleggen, maar hij heeft een onvermoede medestander in de HEERE de God van Israël. Het is juist omdat God Egypte wil straffen dat Babel zich zo sterk kan profileren. Het is de HEERE Die Babel sterk maakt. Hij breekt de kracht van Egypte. Ezechiël 30:24-26 *Ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken en Ik zal Mijn zwaard in zijn hand geven, maar de armen van de farao zal Ik breken, zodat die voor zijn ogen kermen zal, zoals een dodelijk gewonde kermt. Ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken, maar de armen van de farao zullen slap neervallen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn zwaard in de hand van de koning van Babel geef en hij het over het land Egypte uitstrekt. Ik zal de Egyptenaren verspreiden onder de heidenvolken en Ik zal hen verstrooien over de landen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.**

De verovering van Egypte.

